

การศึกษาเรื่อง “ทัศนะของผู้กระทำผิดทางเพศต่อการเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ : กรณีเรือนจำกลางนครปฐม” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนะของผู้ต้องขังคดีความผิดทางเพศและเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศซึ่งมีผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองทั้งก่อนและหลังเข้าโปรแกรมฯ และเพื่อแสวงหาแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยประยุกต์ (Survey Research) ศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ซึ่งกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นผู้ต้องขังที่กระทำความผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเรา คดีข่มขืน และคดีพรากผู้เยาว์ ซึ่งคดีถึงที่สุดแล้วและถูกศาลพิพากษาให้จำคุกและเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศทั้ง 2 รุ่น ณ เรือนจำกลางนครปฐม โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล จำนวน 50 คน และทำการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ต้องขังจำนวน 5 คน รวมถึงการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโปรแกรมฯ จำนวน 5 คนและญาติผู้ต้องขังที่พ้นโทษแล้วซึ่งได้ผ่านการเข้าโปรแกรมฯ จำนวน 1 คน ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัยในลักษณะของการตีความ โดยสร้างข้อสรุปจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) เพื่อนำข้อมูลมาสรุป ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้กระทำผิดทางเพศ นอกจากนี้จะได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC เพื่อวิเคราะห์แบบสอบถาม โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ โดยเสนอผลการศึกษาในรูปของตารางประกอบคำบรรยายและการวิเคราะห์

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่าง ขณะกระทำความผิด มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีสถานภาพโสด กระทำความผิดฐานพรากผู้เยาว์ มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา และส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง สำหรับการเข้าร่วมโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ ผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโปรแกรมฯ ได้ให้ทัศนะว่า โปรแกรมฯ ได้จัดกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับผู้ต้องขังทางเพศโดยมีการสอดแทรกข้อคิดผ่านกิจกรรมทุกกิจกรรม เพื่อให้ผู้ต้องขังตระหนักและสามารถวิเคราะห์พฤติกรรมของตนเองได้ ทำให้ผู้ต้องขังมีจิตสำนึกต่อการกระทำผิดของตน โดยจะมีการประเมินผลจากนักจิตวิทยาภายหลังจบโปรแกรมฯ นอกจากนี้ผู้ต้องขังยังยอมรับว่าโปรแกรมฯ สามารถช่วยแก้ไขฟื้นฟูการกระทำผิดทางเพศได้ ซึ่งทำให้เกิดความอดทนและมีระเบียบวินัยและใจเย็นมากขึ้น สำหรับกิจกรรมที่เห็นว่าเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อการ

สำนึกผิดมากที่สุดคือ การเปิดโอกาสให้เหยื่อทางเพศเข้ามาพูดและสอน ช่วยให้สำนึกถึงความผิดที่ได้กระทำลงไป ส่งผลให้สภาพจิตใจเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น กล่าวคือ มีความรู้สึกสงสารและเห็นใจเหยื่อมากขึ้น รู้สึกละอายใจต่อสิ่งที่กระทำผิดต่อเหยื่อ และเจ้าหน้าที่ที่จัดโปรแกรมฯ ยังให้คำปรึกษาที่ดี ทำให้มีจุดมุ่งหมายในชีวิต นอกจากนี้ญาติผู้ต้องขังยังมีความเห็นว่าภายหลังเข้าร่วมโปรแกรมฯ ผู้ต้องขังมีทัศนคติที่เปลี่ยนไปมากอย่างเห็นได้ชัด คือมีความรับผิดชอบและมีระเบียบวินัยมากขึ้น ช่วยเหลือการงานของครอบครัว กลับมาศึกษาต่อและมีการวางแผนในชีวิต สำหรับปัญหาอุปสรรคในการจัดโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศนั้น ผู้ต้องขังมีความเห็นว่าสถานที่ ระยะเวลา กิจกรรม อุปกรณ์และเจ้าหน้าที่มีความเหมาะสมดีแล้ว

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ผู้ศึกษามีความเห็นว่า กลุ่มผู้ต้องขังอยู่ในช่วงวัยทำงาน และการศึกษาต่ำ เรือนจำกลางนครปฐมจึงควรเพิ่มกิจกรรมที่ให้ผู้ต้องขังสามารถระบายความรู้สึกเพื่อลดความกดดันและความฟุ้งซ่านลง ตลอดจนส่งเสริมด้านการศึกษาเพื่อประโยชน์ในการปรับเปลี่ยนทัศนคติและทำให้ระดับคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้น ผลก็คือ เกิดความมีศักดิ์ศรีของตนเอง ทำให้มีความละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด ตลอดจนให้ผู้ต้องขังสามารถเลี้ยง ตัวเองและครอบครัวได้ นอกจากนี้ควรจัดหาสถานที่ที่เหมาะสมและเป็นเอกเทศของการดำเนินงานเกี่ยวกับโปรแกรمدังกล่าว รวมถึงการจัดหาบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการให้คำปรึกษา เช่น นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา เป็นต้น ตลอดจนพัฒนาองค์ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโปรแกรمدังกล่าว เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด